

Predmet : Ovčara (Miroljub Vujović i dr.)
Okružni sud u Beogradu – Veće za ratne zločine
Broj predmeta :K.V. br.1/2003

Glavni pretres : 25. oktobar 2004.

Izveštaj : Nataša Kandić i adv. Dragoljub Todorović, punomoćnici oštećenih

Svedok Emil Čakalić je u svom iskazu rekao da je dva, tri dana pre pada Vukovara otišao u vukovarsku bolnicu gde se nalazilo dosta Vukovarčana, koji su napustili svoje domove i otišli u bolnicu iz razloga bezbednosti. Tokom boravka u bolnici, svedok Čakalić je video kada su došli major Šljivančanin i još jedan kapetan JNA, kojem nije znao ime, uhapsili dr. Vesnu Bosanac i Marina Vidića i nakon toga ih odveli u nepoznatom pravcu. Svedok je istakao da mu se čini da je ovom događaju prisustvovao i Vens, ali da u to nije u potpunosti siguran. Čakalić je naglasio da su tog jutra kada je u bolnicu došao major Šljivančanin, svi ljudi koji nisu bili medicinsko osoblje morali da napuste bolnicu i dodao da je njih bilo oko 200. Kada su izašli, vojnici koji su bili ispred bolnice su počeli da ih vređaju i psuju «mater ustašku», a potom im naredili da izvade sve što su imali kod sebe. Nakon pola sata do sat vremena su odvezeni sa pet autobusa u vojarnu (kasarnu), pošto su iz bolnice izvedeni na sporedni izlaz. U kasarni je video Radivoja Jakovljevića, za koga je rekao da je bio mali debilček, Vladu Kosića, koji mu je rekao: «Svi su jednaki», kao i «Topolu», o čemu bi kasnije nešto detaljnije govorio, ukoliko za to bude bilo prilike. Nakon pola sata, sat u kasarnu je došao i šesti autobus sa zarobljenicima, koji je ostao u kasarni nakon što je prvih pet otišlo na Ovčaru. Po rečima svedoka Čakalića, on nikada nije saznao šta se sa zarobljenicima iz tog autobusa dogodilo, ali je čuo od majki hrvatskih branitelja da su svi pobijeni i pokopani kod Novog groblja u Vukovaru, a da se to doznalo nakon što su izorane kosti, koje su nakon toga, 1997. godine negde odvežene. Svedok je potom rekao da su kod kasarne bili u periodu od 9:30 sati do 14:00 sati, 18. novembra, kada su krenuli na Ovčaru, i da za svo to vreme nisu izlazili iz autobusa. Iz autobusa su jedino mogli izaći medicinski radnici, koji su imali legitimaciju i to tek nakon što su na majora Šljivančanina izvršile pritisak žene koje su bile zaposlene u bolnici. U autobusu u kojem je bio bila su dva vojnika, jedan Musliman i jedan Srbin, ovaj prvi psovao majku i Tuđmanu i Miloševiću i oduzimao nakit od zarobljenika, dok je drugi bio miran i ćutao. U vezi sa događanjima na Ovčari, svedok je naveo da su kada su tamo stigli, pri izlasku iz autobusa morali proći kroz dvored ljudi u civilu. Vršeno je pretresanje, a stvari su bacane na jedan travnjak. Pre dvoreda je stajao jedan čovek u odori kapetana sa četiri zvezdice, koji je svedoku zgazio naočare. Svedok je istakao da je u dvoredu bio i Slavko Dokmanović, gradonačelnik Vukovara i nekadašnji svedokov dobar prijatelj. Svedok je rekao da su svi koji su bili pred hangarom tukli zarobljenike i da su bili u civilnoj odeći. Kada je došao do ulaza u hangar na njega je naleteo Miloš Bulić, zvani Bulidža i tri puta ga je udario letvom po glavi, a potom sramotno pobegao. Nakon toga, svedok je video kada je Bulić tom istom letvom ubio osobu sa imenom Kemal i Damjana Samardžića, čiju je smrt lično utvrdio. Kada je to video svedoku se «okrenuo želudac». Svedok je potom zapazio jednu osobu, koja je ušla u hangar i koja je imala "sva obilježja četnika", za pojasom je imao nož i razgovarao je sa jednim oficijom JNA, za koga je svedok rekao da misli da je bio major. Po rečima svedoka Čakalića, taj "četnik" je izvadio nož da bi zaklao jednog zarobljenika, ali je u tom trenutku neko "uleteo" i viknuo: «Ide pukovnik Mrkšić sa dva potpukovnika». U vreme kada je on bio u hangaru tamo je već bilo 60 – 70 ljudi, bili su okrenuti licem prema zidu i rukama naslonjeni na zid. Tokom njegovog

boravka u hangaru nije primetio da je neko pravio red niti je čuo pucnjavu. Čakalić je potom rekao da je njega iz hangara izbavio Zorić Stevan, sa nadimkom Čevo. Pred hangarom je proveo oko sat vremena, a osim njega još šest osoba je izvedeno ispred hangara, a kada su tu došli pukovnik Mrkšić i dva potpukovnika, popisana su imena zajedno sa imenima osoba koje su ih spasile. Po rečima svedoka, tu je pored njih bio i Stevan Mišćević «Bato», koji je bio u uniformi JNA i koji im je rekao: «neće vam se ništa dogoditi.» Od njih šestorice koji su izvedeni iz hangara, u hangar je vraćen Gačić koji je imao 16 godine i koji je ubijen, kao i Veber. Odgovarajući na pitanje u koje vreme je izveden iz hangara, svedok je rekao da je to bilo oko 16,00 sati i da je tada došlo jedno vozilo u kojem je bilo desetak osoba u uniformama koji su ušli u hangar. Jedan od njih je davao znak pištaljkom da počne tuča bezbol palicama, a sve to je trajalo nekih pola sata, nakon čega su ovi vojnici seli u auto i otišli. Svedok je istakao da je u hangaru video puno zarobljenika koji su ležali i za koje nije znao da li su mrtvi ili onesvešćeni. Po svedokovim rečima, dok je bio pored hangara došao je drugi svedok saradnik koji je pričao sa njim i hvalio se da je upravo ubio «25 ustaša», a da ih je ubio mnogo više. Pre nego što su napustili Ovčaru, svedoku je prišao Čevo i pitao je li sve u redu, na šta mu je svedok odgovorio: «za sada je dobro». Čevo je, po rečima svedoka tada otišao i on ga više nije video. Po njih sedmoricu je potom došao kombi Citroen, koji je vozio Mile Bakić i koji ih je između 17, 30 i 18. 00 časova odvezao na Velepromet. Čakalić je napomenuo da su u toj grupi zarobljenika pored njega bili Berghofer, Vilim Karlović, Kojić Žarko, Gunčević, dok Hajdar Dodaj nije bio sa njima.

Čakalić je u nastavku svedočenja rekao da su iz Veleprometa svi ubrzo prebačeni u Modatex, gde su proveli dva dana i dve noći i gde su tučeni. Kada su stigli u Modateks neko od uniformisanih lica je rekao: «Sklanjanje se, sada idu najveći koljači.» Nakon Modateksa su ponovo preveženi u Velepromet, i odvedeni ka "sobi smrti". Čakalić je naglasio da je tamo ispred te sobe bilo više od trideset zarobljenih i da je nakon otprilike pola sata u sobu pozvan Karlo Crk, koji je sedeo pored njega. U jednom trenutku se samo čuo jak udarac nakon kojeg je Crk preminuo. Nakon toga su Golca izveli iz sobe i on je posle toga nestao. Tihomira Perkovića su tri, četiri puta izvodili iz sobe i tukli, dok su Vilimu Karloviću gasili opuške po stomaku i rukama, od čega je zadobio opekotine. Čakalić je istakao da je na vratima te sobe video dr. Marića, koji je odmakao glavu da ga ne bi video, a da je pored njega video i „Topolu“ po drugi put, koji je nokautirao jednog zarobljenika. Po rečima svedoka, oko ponoći je autobusom došao kapetan KOSA-a koji im je rekao da će ih spasiti, ušli su u autobus i otišli sa Veleprometa u kasarnu, gde su ih ponovo tukli. Svedok Čakalić je istakao da je jedan mladić bio dva dana vezan sajlom i da je pod prinudom progutao dva metka, nakon čega je prebačen u Sremsku Mitrovicu gde je proveo 88 dana. Svedok je potom napomenuo da je na Ovčari video Ružicu Makrobašić koju nije poznao, ali je čuo za nju, i Pucar Dmitra, Srbina, koji je takođe ubijen na Ovčari. Svedok je naveo da je bio pripadnik 204. brigade, u jedinici za specijalne namene, a da je pored toga bio blizak saradnik Marina Vidića. Svedok Čakalić je na kraju rekao da od trenutka kada je došao pukovnik JNA sa dva potpukovnika niko od nepoznatih osoba više nije mogao ući u hangar.